

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗ ΣΩΖΕΤΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

- Τί κάνει η αδελφή σου; Πώς τα πάει με τον σύζυγό της;
- Γέροντα, μαθαίνω ότι έχει δυσκολίες, αλλά κάνει υπομονή και, όταν χρειάζεται, τραβάει μπροστά.

– Έτσι είναι. Όταν δύο βόδια είναι στον ζυγό και το ένα είναι λίγο αδύνατο ή τεμπέλικο, τότε το άλλο βάζει περισσότερη δύναμη και τραβάει, σβαρνίζει κατά κάποιον τρόπο και το άλλο. Είδες; Κοσμικοί άνθρωποι και κάνουν δουλειά στον εαυτό τους. Εσείς εδώ είστε αρχοντοπούλες. Σκέψου μια μητέρα να έχη τέσσερα παιδιά και το ένα να είναι καθυστερημένο, το άλλο να έχη ψυχοπάθεια, το άλλο μεσογειακή αναιμία, το άλλο να γυρνάη τα μεσάνυχτα. Και με τον σύζυγο, ανάλογα με το τί άνθρωπος είναι, να έχη η καημένη άλλα βάσανα. Και να υπομένη τόσα και τόσα και να μη μιλή, να πάη να σκάση, να μην έχη που να πη τον πόνο της, γιατί και μερικά πράγματα από την οικογένεια δεν μπορεί να τα πη κανείς πιο πέρα. Μπορεί λ.χ. ο άνδρας να σηκώνεται να φεύγη και να μην της δίνη ούτε διατροφή. Να μην έχη χρήματα η καημένη ούτε το νοίκι να πληρώση, να θέλουν να την βγάλουν από το σπίτι. Να αναγκάζεται να εργάζεται οπουδήποτε, να συναντά κινδύνους, και να σου λήη: «Κάνε προσευχή να απαλλαγώ τουλάχιστον από αυτούς τους κινδύνους»! Ή να είναι μέθυσος ο άνδρας της και να μη δουλεύη, να αναγκάζεται να δουλεύη εκείνη, να καθαρίζη σκάλες στις πολυκατοικίες, κι εκείνος να πηγαίνη στην ταβέρνα. Να έρχεται τα μεσάνυχτα μεθυσμένος, να την δέρνη και να της ζητάη τα χρήματα που πήρε ή να πηγαίνη να τα παίρνη μόνος του από τα αφεντικά της. Άχ, μαρτύριο είναι!

Και καλά, μερικές γυναίκες έχουν αμαρτίες και εξοφλούν έτσι, αλλά είναι και άλλες που δεν έχουν αμαρτίες. Αυτές έχουν καθαρό μισθό από την ταλαιπωρία που περνούν. Γνωρίζω μια μάνα που ήταν ένα αγγελούδι, πολύ καλή ψυχή, το πιο καλό, το πιο ήσυχο παιδί από την οικογένεια, και σε τί στραβόξυλο έπεσε! Πώς ξεγελάστηκαν οι δικοί της! Παντρεύτηκε έναν μέθυσο, που από μικρός ήταν αλητάκι. Ο πατέρας του μεθούσε και πήρε και αυτός την ίδια συνήθεια. Να ξενοδουλεύη η καημένη, να σκοτώνεται στην δουλειά, και εκείνος να την δέρνη και να την απειλή με

το μαχαίρι. Πόσες φορές της λέει: «Θα σε σφάξω»! Και να φοβάται μην την σφάξη! Μαρτύριο περνάει! Έχει και τέσσερα παιδιά. Οι δικοί της έφθασαν σε σημείο να της λένε να τον χωρίση, αλλά εκείνη τους απαντάει: «Λέω να κάνω ακόμη υπομονή», και κάνει υπομονή. Το καταλαβαίνετε; Ούτε Γεροντικό διάβασε ούτε Συναξάρια, και όμως κάνει υπομονή. «Καλά, της είπα μια φορά, τα παιδιά δεν επεμβαίνουν;». «Ακόμη είναι δεκαπέντε-δεκαέξι χρονών, μου είπε. Ας πάνε στρατιώτες, και μετά θα τον περιλάβουν!». Δηλαδή, μέχρι να πάνε στρατιώτες τα παιδιά, να τρώη ξύλο!

Αγ. Παϊσίου Αγιορείτου: ΛΟΓΟΙ Δ' «Οικογενειακή Ζωή»

Πηγή: Μηνιαίο Περιοδικό «Ο ΤΗΡΩΝ» μηνός Φεβρουάριος, έτος:2020